

Oponentský posudek na diplomovou práci Bc. Lucie Slivoňové „Jarmil Burghauser – skladatel (vybraná komorní díla pro dechové nástroje).“

Práce je zajímavým příspěvkem k vývoji české tvůrčí scény 2. poloviny 20. století. Je rozvržena do pěti kapitol: 1. Stav bádání a pramenná základna, 2. Jarmil Burghauser - biografie, 3. Skladatelský vývoj, 4. Analýza vybraných komorních skladeb s flétnou, 5. Skladby Jarmila Burghausera v kontextu flétnové tvorby 20. století. Text je doplněn soupisem pramenů a literatury a v analytické části notovými ukázkami.

Domnívám se, že práce je zejména v partiích Stav bádání a pramenná základna a Jarmil Burghauser - biografie zpracována velmi pečlivě a fundovaně. Zejména pro mne byl zajímavý pohled na pozůstalost Jarmila Burghausera, jejíž podstatná část je uložena v depozitáři Památníku Antonína Dvořáka v Nelahozevsi (podkapitoly 1.2.1 a 1.2.2).

Určité výhrady bych měl k analýze vybraných komorních skladeb s flétnou. -Např. v podkapitole 4.2 Deset skic pro sólovou flétnu bych zejména z dnešního pohledu neoznačoval frullato za „moderní techniku hry na flétnu...“ (str. 48, 4. řádek prvního odstavce).

- Na str. 49 je v souvislosti s 3. větou téže skladby a s prezentovanou notovou ukázkou (takty 1-5) trochu nejasná formulace „Desetitaktová 3. věta... se vyznačuje... jakýmsi symetrickým užitím sledu tří intervalů ve dvaatřicetinových hodnotách v kontrastu se třemi tonálními tvary svázanými legatem - např. mezi t. 6-7 nacházíme dominantní septakord...“ Asi by bylo dobré říci, o které tři intervaly jde a o které „tonální“ tvary jde (kromě zmíněného dominantního septakordu). V této souvislosti bych notovou ukázkou volil delší, aby lépe dokumentovala text.

- Na str. 50 dole - 6. věta téže skladby - mám výhrady k formulaci „Co se týče harmonického materiálu nacházíme zde náznaky durové a celotónové stupnice.“ Nehovořil bych v tomto kontextu o „harmonickém materiálu“ nýbrž např. o výběru tónového materiálu, z něhož je tvořena v daném místě melodická linie.

-Str. 51-7.věta - tady bych se spíše zaměřoval při analytickém pohledu v souladu s notovou ukázkou (takty 1-8) např. na zajímavou práci s intervaly založené na rotačním principu v kombinaci s inverzností, což také svědčí o autorově zaujetí dvanáctitónovou technikou v dané době, na což se v práci správně poukazuje.

- Str. 52 (4.řádek odspodu) - 10. věta nehovořil bych o „harmonických hodnotách“ ale např. o harmonických kvalitách či strukturách. Následující notová ukázka (str. 53) by pak umožňovala zajímavý analytický pohled na Burghauserovo harmonické myšlení...

- Str. 53 - Jitřní hudba - v souvislosti s 1. částí se hovoří o tom, že „harmonie je diatonická, přičemž kytara doprovází flétnu převážně kvartovými akordy.“ Následná notová ukázka na str. 54 spíše svědčí o směřování k chromatičnosti. Kromě kvartových akordů jsou užity i akordy kvartotritonové.

-Str. 60 - Partita pro dvě flétny - 4. věta Sarabanda - následující notová ukázka dokladuje, že tato věta nemá homofonní charakter, jak uvedeno v textu.

Práci doporučuji obhajobě a s ohledem na výše uvedené připomínky navrhuji hodnotit známkou VELMI DOBŘE.

V Praze dne 29.8.2015

Doc. Mgr. Eduard Douša, Ph.D.,

Ústav hudební vědy F UK Praha